Põllul pulmad, wäljal warud.
Aituma pereisab, aituma pereemab,
Sõõtemasta, jootemasta,
Seda lauda kattemasta.
Aituma, meie täname,
Et te' tapnud selle härja,
Mis pole ilmal ikke saanud,
Sajal aastal sahka saanud,
Kümnel aastal künnud maada,
Ega pole põlwel põldu künnud,
Ega pole aial wagu aanud.
Aituma meie täname.

7. Pulmat laulud. (Kirstu lau

Meie laewa lõhutakse,
Laewa peeled pillutakse,
Kirstumees, kirstumehike,
Olge kindlad kirstu peale,
Waljud õe wakka peale.
Pulge maha kirstu pealta,
Astke maha aeru pealta.
Laske maha laewa pealta.

Tehke nüüd lahti laewausta;
Saab nüüd näha ja saab waadata,
Kas seal sees on äial särki,
Äial särki, ämmal särki;
Äi ~~lat~~ annab härga, ja ämm. lubab lehma.
Küidi kiitu puulokesta,
Nadu narsti tallekesta.
Kas seal sees on silmilisi?
Alla kaane ammulisi?

II Sööma laua juures.

Arge te' langud seda kartke,
Et meil tuleb lihast liitu,
Lihast liitu, kalast kaetu.
Meil on hea attikene,
Kuke laulus läks merese,
Koitus tuli ta koduse.
Ta pani mõrrad mõisa jõesse;
Mõrra hännad härra poole,
Mõrra sabad saksa poole. —
Kiut meil küürab küt metessa
Walge waarub wäljadessa.